

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

både for præsterne og for menighederne, og derfor vil jeg ingeniende uden videre afvise, at der er et problem, som fortjener overvejelse.

Vi gjorde sidste vinter mange forsøg på at finde frem til en løsning under drøftelserne i udvalget, og ministeren har også i vid udstrækning taget hensyn til de synspunkter, der dér kom frem. Dette har gjort, at det foreliggende lovforslag er helt anderledes imødekommende overfor den kritik, der har været fremme med hensyn til menighedsrådenes indflydelse ved præstevalg; det er betydelig mere imødekommende end det forslag, der tidligere har været drøftet. Alt dette synes jeg der er grund til at takke ministeren for; men tilbage bliver selvfølgelig det principielle, om det i det hele taget er rigtigt, at vi griber ind over for den ret, som nu engang er givet menighedsrådene ved præsteansættelser, og som er noget væsentligt og afgørende i selve menighedsrådenes arbejde og i — man kan godt sige — folkekirkenes opbygning, dette, at den enkelte menighed har den afgørende indflydelse ved præstevalg. Det var ikke noget tilfældigt, at dette blev gennemført i sin tid; det var et forsøg på at lægge ansvaret for menighedsarbejdet ud i det enkelte sogn, hos den jævne befolkning. Det kan jo ikke bestrides, at den præst, der kommer til et sogn med en enstemmig indstilling fra et menighedsråd, på forhånd vil møde helt andre muligheder for sit arbejde end den præst, som kommer ind på anden vis.

Dette principielle synspunkt angående menighedsrådenes ret til afgørende indflydelse ved præstevalg er altså noget væsentligt og afgørende for hele vor folkekirkes opbygning i dag, og det skal vi være meget varsomme med at pille ved. Derfor vil jeg ikke lægge skjul på, at jeg og mit parti fremdeles må nære meget store betænkeligheder ved at indskrænke menighedsrådenes rettigheder og også ved at gennemføre en ordning som den foreslåede eller en tilsvarende, der tager sigte på det samme, piller nogle forholdsvis tilfældige menigheder ud og giver dem mindre frihed ved præstevalg end andre menigheder — ganske tilfældigt, fordi de nu er nr. 5 i rækken.

Mit parti nærer — hvad jeg har givet ud-

tryk for, hver gang vi har drøftet disse ting — meget store betænkeligheder ved, at der gribes ind i menighedsrådenes rettigheder; men naturligvis vil jeg ikke afvise at deltage i udvalgsarbejdet og at være med til fortsat at drøfte spørgsmålet, for jeg erkender, at der er et problem, selv om jeg må indrømme, at jeg ikke i øjeblikket er i stand til gennem lovgivning at anvise en løsning, som er bedre end den nuværende ordning. Til en fortsat saglig drøftelse i et udvalg kan jeg imidlertid tilsige min velvilje.

Alfred Jørgensen: Da forslag til lov om ændring i lov om menighedsråd var til første behandling her i salen i sidst forløbne folketingsår, gav jeg udtryk for en velvillig indstilling over for de i visse tilfælde foreslåede nye regler for præsteembeders besættelse under forudsætning af, at såvel Præsteforeningen som Menighedsrådsforeningen kunne give tilslutning til en ændring i den bestående lovhjemlede praksis. Da dette imidlertid var og stadig er tilfældet, ser jeg med velvilje på det foreliggende lovforslag.

Lovforslagets bestemmelse om, at ministeriet i de tilfælde, hvor en administrativ besættelse af embeder finder sted, giver menighedsrådet 6 ansøgere at vælge imellem mod nu kun 3, må betragtes som en forbedring.

Endvidere er forslaget om, at menighedsrådet i alle tilfælde, som ikke kommer ind under de særlige bestemmelser om visse præsteembeders besættelse, bevarer sin indstillingsret, også en forbedring i forhold til det i fjor foreslåede, selv om menighedsrådenes rettigheder begrænses i visse tilfælde — det er så et spørgsmål, om den i lovforslaget afstukne begrænsning, omfattende 6 kategorier af ansøgere, er den rigtige, om alle nødvendige tilfælde er medtaget; men det må udvalget se nærmere på. Det forekommer mig, at de afstukne grænser er så rummelige, at indskrænkningen i menighedsrådenes indstillingsret er tålelig. Men jeg må på den anden side udtale min betænkelighed ved, at man til gengæld fordobler antallet af embedsbesættelser efter disse særlige bestemmelser. Også dette spørgsmål må jeg henstille til udvalget at se nøje på, selv om jeg er klar over, at der